

València, ignorant

Lluís Vilar-Sancho*

No fa massa, un alt executiu d'una empresa parastatal, amb qui viatjava per l'Alcoià, em sorprengué dient-me: «Gracias a estos pueblecitos, vivimos muchos golfos en Madrid». La sorpresa vingué provocada per la seua sinceritat. Almenys aquest home no se n'amagava; els qui, des de la mateixa perspectiva, es pensen necessaris i imprescindibles em posen malalt.

Diuen que quan Franco va veure per primera vegada l'Horta va exclamar allò de: «Ahora comprendo por qué la guerra ha durado tanto».

Que el País Valencià és el gran desconegut fora d'ací, ja ho sabem. I que a València no hi ha tants «golfos» com a Madrid, també. Per descomptat, aquest país no és el «Levante feliz», però sí el «gran desconegut», començant per la seua mateixa capital.

València viu d'esquenes al seu país. Mira cap a Madrid i cap a Barcelona; copia formes i maneres molt allunyades i n'està pendent; guaita per fora, en compte de mirar els seus pobles i les seues comarques. I així, València és, per a uns, un poble gran, i per a d'altres, només una ciutat provinciana. A alguns, els agradaria que fos París. Jo em conformaria si fos el cap i casal de la seua

terra. Però, perquè una capital ho siga, ha de començar per definir la seua identitat, per conèixer en profunditat allò que representa i exercir consegüentment.

Per a la gent de València, el país no arriba avui més enllà de Cullera, on passen les vacances a l'«apartamento». No hi ha cap contacte entre la gent dels pobles i la de la ciutat. La sola excepció és la universitat, i aquesta escandalitza, perquè l'allunyament és moltes voltes tan abismal que dóna lloc a situacions sorprenents, per absolut desconeixement de la nostra realitat.

Més que centralista, València és ignorant del seu voltant, al qual imposa els seus hàbits, els seus costums i, fins i tot, els seus símbols. Com més cosmopolita es creu, més obliga els pobles que l'han feta gran, del seu entorn, al qual deu tant. Li ha eixit una germana constestatària a Alacant i se'n sorprèn, perquè és igualment ciutat i més cosmopolita. ¿Què cal dir dels pobles? No existeixen per al valencià de ciutat. Recorda Castelló de la Plana perquè és cap de província; però, ¿i Elx, amb més habitants que Castelló? ¿O Alcoi, que les segueix de la vora? Per davall d'això, no se sap ni on cauen Oriola, Crevillent, Ontinyent, Vila-real o Vinaròs.

Al valencià de ciutat, li passa com al madrileny de fa deu anys, que es pensava que Espanya era Madrid, i la resta, «provincias».

Sóc de l'opinió que, en comptes de concentrar totes les institucions autonòmiques a València, caldria distribuir-les per ciutats com ara Alcoi, Xàtiva, Alacant o Castelló, tant o més representatives per raons culturals, geogràfiques i històriques, i que ens haurien estalviat ja més d'un problema.

L'actual divisió provincial no té cap sentit i, a més, és nefasta en tots els aspectes. Cal, per tant, afanyar-se en la comarcalització del país. La comarca s'ha de configurar com la unitat administrativa bàsica per a tota l'actuació del govern valencià. Però no qualsevol comarca, dibuixada als despatxos de la ciutat, sinó entesa com a agrupació natural i viva de municipis, lligats per uns interessos i unes vivències comuns, per un futur compartit i per la imperiosa necessitat de prestar uns serveis públics i realitzar una gestió d'assumptes comuns, de forma racional i eficaç. Quan i com es farà, ¿qui ho sap! Però no defalliu, ja en falta menys.

* Secretari de comarques del PRD

MUNTEU-VOS UNES VACANCES D'ALLÒ MÉS DISTINTES

Lloguer d'un vaixell («coronado-25») amb patró, per un circuit que comprén la costa del País Valencià i Eivissa. Veler d'un pal amb motor. Per a quatre persones, durant agost i setembre. Podeu llogar-lo dies, setmanes, etc. Preu a convenir.

Telefoneu a Iolanda, al 341 56 65.

TOTA UNA AVENTURA

ESPORTS

MUNTANYA I ACAMPADA
REPARACIÓ I LLOGUER
DE TENDES

C/. de Borrull, 24

Tel. 332 38 71

VALÈNCIA